

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δρ. 4.

κάποιον άλλον καρτερεί και η καρδιά μου κλαίει θηνηί και με πόνο της λέει

τί σου έχω κάμει μικρή; Στά λόγια που είχε σκευφτεί δέν (είχε άπαιτηθή).

Γυρνά... και τή να ιδή; την κόρη π' αγαπούσε άλλος την κρατούσε θεμέλι και την φιλούσε.

Σάν είχαν φύγει οι δυό άγκα (λασμένοι) χίλια... μιλία μακρὰ τής λέει... Γειά σου ξανθούλα μικρούλα για (παντοτεινά.

Η ύπο των άναγνωστών μας άπιστευμένη συνεργασία και μη συνοδουμένη υπό δικαιώματος κρίσεως εκ δραχιών πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ύπ' όφιν.

Πολλοί άναγνώσται μας μäs γράφουν ότι επιθυμούν να προμηθευθούν τäs εκδόσεις μας και να έγγραφούν συνδρομητά του περιοδικού μας, αλλά δυσκολεύονται εις την έκδοσιν επιταγών. Για να τους διευκολύνουμε σχετικώς, τους πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τó αντίτιμον των συνδρομών, φύλλον, βιβλίον, Ημερολογίων κλπ., εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα είσδήποτε τιμής.

Γ. Ν. Ε. Ο. Α. Υ. Υ. Πάτρας. Είπε τόσα τα διηγήματά σας, που πρέπει να φρονίμη καρδιά για να τα διαβάσουμε. Θα σας ανατήσουμε λοιπόν σχετικώς στο προσεχές φύλλο. Πάντως μην γράφετε — προς Θεού! — έτσι άφρονως: «Όχι εν τώ πολλώ τό είν» έλεγαν οι άρχαίοι μας πρόγονοι και είχαν — με τον Δία — δίκιο. Στο προσεχές λοιπόν αϊ ειλικρινείας κρίσεις μας, Δ η μ η τ ρ ι ο ν Θ λ ι μ ε ν ο ν. Δέν θ' άπντήρασε και δέν θά έκριναι τα ποιήματά σας, γιατί τά στέλνετε χωρίς δικαιώμα κρίσεως. Το σημερινό σας πάντως όχι καλό. Δέν είνε κάτι ποιήμα. Δέν έχει καμμία συγκίνησι. Γράφετε ξηρά και «άνουσία» — δυστυχώς — ένα έρωτικό σας νιτερόσο και θέλετε να τó κρίνουμε. Τι κρίσεις να κάμη κανείς επί ενός ποιήματος που... δέν είνε ποιήμα; Ίδού π.χ.

ΧΑΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ

Είν δεύτερη φορά που αγάπω και ένόμιμα πώς στην αγάπη αυτήν Εύρηκα κείνο που ζητάω 'Αλλ' όμως ήχα γελασθή. Τής ήχα δώση την καρδιά μου Κι' άκόμη άνήκει εις αυτήν Τής έλεγα λόγια που κανένας άλλος Ποτέ δέν θά ήθελε να ή. Αδτή όμως είχε άλλη ιδέα Στο πρόσωπό μου ήχε εθή 'Εκείνον που μπορούσε όπως θέλει Με χίλια δυό ψεύματα να τυρανή. Γι' αυτό την άφησα ένα βράδυ Τής ήπα πώς δέν θέλω να την δώ Και τώρα άν και είναι μακρὰ μου δι' αυτήν και μόνον πάλι έρω πονώ.

Τά ποιήματα, αγαπητέ φίλε, είνε και μετρικά άφωγα και συγκινούν. Δουλεύεται από πάθος, από συγκίνησι. Ξεχειλίζουν από λυρισμό. Διαφορετικά... Διαφορετικά δέν είνε ποιήματα. Διαβάστε 'Ελληνας ποιητάς να ήπτε τι γράφουν αυτοί, πώς γράφουν, πώς εκφοράζουν τίς σκέψεις τους, τους πόνους τους, τά συναισθηματά τους γενικώς.

Λ ά κ η ν Β α σ ι λ ε ι ο υ. Ένταύθα. Το διηγήματά σας δέν είνε καλό. Προχείρο γράφωμι, γλώσσα, κάθε άλλο παρά στροφή. Όφος πρωτολείου κ.τ.λ. κ.τ.λ. Μην γράφετε έπίσης ποτέ με μολύδι. Μην γράφετε άκόμα κι' άπ' τίς δυό πλευρές του χαρτίου. Έλεος προσέγγιτε την ορθογραφία. Όταν ένα πεζογράφημα έχει τόσα και τόσα λάθη, τόσες και τόσες έλλείψεις, πώς μπορεί να είνε καλό; Αφήστε τó γραφίμο κι' άγρίστε ιά διαβάσετε. Διαβάστε 'Ελληνας πεζογράφους, συγκρίνετε και παλαιότερους. Παπαδιαμαντή, Βιζυιόη, Κρυσταλλή, Κουδουάκη, Ξενοπούλο κ.τ.π. Τό σκότιο σας αντίθετος είνε αρκετά καλό. Έχετε τολέναν τó σκότιο είνε δικό σας και όχι αντίγραφη. Κ α τ ί ν α ν Ι. Β α ρ θ α ρ ρ ή γ ο υ. Ένταύθα. Το ποιήμα σας όχι καλό. 'Η για να είμαστε ειλικρινείας πολύ-πολύ άνοστονότερο. Μά γιατί άνακατέθετε μέσα γέφυρος κ.τ.λ.; Γράφετε στίχους σαν να μην έχετε διαβάσει ποτέ ποιήμα. Διαβάστε 'Ελληνας ποιητάς. Έτσι μόνον θά μπορούσατε να γράφατε κάτι καλό. Πάντως για να είμεθα εν τάξει ίδού τó ποιήμα σας:

Η ΘΥΜΗΣΙΣ ΛΕΕΙ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ 'Ενας γέφυρος περπατούσε μακρὰ στην έρημια και θέλει μιὰ μικρούλα με δλόξανθα μαλλιά. 'Α... είνε εκείνη... Δέν θά τήνε πειράξω (ή περ- (κάρο)

γιατί την αγαπώ σέ ένα χορό την είχα ιδεί την έχω έρωτευθεί. Μά περνά και διαβαίνει δέν γυρνά να με ιδεί

'Υπάρχουν φήμες, αγαπητό μου «Μπουκέτο», οι όποιες λένε, ότι μόνον εκείνοι που έχουν γνωστούς μέσα στο γραφεία σου επιτυγχάνουν δημοσίευσήν: πάντως οι φίλοι μου κ' έγώ έχοντας μιὰ εκτίμησι για σένα, δέ λαυδάνομε ύπ' όφιν αυτά τά λόγια, τά όποια δέν έχουν κανένα άλλο σκοπό παρά τή δυσφήμισή σου' και απόδειξις είνε, ότι αδιότακτα σου στέλνω τó διηγημά μου, παραδέχοντας εκ των προτέρων τίς παρατηρήσεις σου.

Πράγματι: λοιπόν αϊ διαδόσεις που άκούσατε είνε άνόητες και τερατώδεις. Για να δημοσιευθή κάτι στο 'Μπουκέτο» πρέπει να είνε καλό. ΚΑΛΟ. Ούτε φίλις, ούτε συγγενείας λαμβάνονται ύπ' όφιν. Το δικό σας διηγημά όχι επιτυχές. Προσάθεια και τίποτε περισσότερο. Θέμα κοινό. Δυό νέοι αγαπιούνται, τους φέρνουν εμπόδια στο γάμο τους και αυτοκτονούν. 'Η αίαινα ιστορία ήθλασε. Έκείνο μάλιστα τó τέλος πολύ άνοστο. Ίδου:

«'Ενα φιλι ένωσε τα δυό τους χείλη και δυό πυροβολισμοί δώσανε τó σημείον τής αναχώρησής του ταξιδιού που πάη για τόν τόπο τής αιώνιας ευτυχίας».

Γράφετε πιο πρωτότυπα και πιο ζωντανά πράγματα. Μακρὰ άπ' τούς άνοστοίους και ψεύτικους ρομαντισμούς. Και υπεράνω όλων γραφίμο καλό, τέχνη, όφος, ζωντανία. Ε υ ά γ υ. Τ ζ ω ρ τ ζ ό π ο υ λ ο ν. 'Αγρίνιον. Τό ποιήμα σας όχι επιτυχές. 'Ανακάτεμα λέξεων δέν λένε σχεδόν τίποτε. Ίδου π.χ. τά δυό πρώτα τετράστιχα:

Μαργαρο άψυχο... δουλό στο πρόσωπό του πάνω μια γερούρα, ένα θλυδό παράνομο νηχής.

Κλεισμένη στα κρύα μάομαρα ψυχή άραχνιασμένη ζητά να έγγή στα γάοαα τού κόσμου να γερά.

Τί θέλουν να πούν οι στίχοι αυτοί; Για μäs τουλάχιστον άπολύτως τίποτε. 'Α π ο σ τ. Κ ο ν τ α ρ ή ν. 'Αγρίνιον. Σείε θέλατε να ήπτε κάτι στο σονέττο σας, αλλά δέν τó κατορθώνετε. Πάντως κάτι μπορεί να ειλπή κανείς αν διαβάσατε αυτό μεταξύ πολύ. Χ α ρ ι λ. Μ π ά χ λ α ν, Κων)πολι. 'Η «Κοιλιάς του Χρυσού» άρχισε στο 447 φύλλο του 'Μπουκέτου». Γράφετε μας ποτέ πολλά ας λέϊπον, στείλετε και τó αντίτιμό τους να σας τά ταχυδρομήσουμε. Γ. Γ ε ω ρ γ ι ά δ η ν, Ένταύθα. 'Η «Κοιλιάς του Χρυσού» πέτυχε τόσο όταν πρωτοδημοσιεύτηκε στό Παρίσι, ώστε ο Φερύ συνέχισε τó έργο αυτό. Έγραψε ήθλαδι κι' άλλους τόμους με τόν τίτλο «'Η περπέτειες του Βουαροζέ». Ασή τη συνέχεια περιεμνομε άπ' τó Παρίσι και θά την δημοσιεύσουμε, μόλις τελιώσει ή «Κοιλιάς του Χρυσού». Όστε, καθώς θέλετε, ή άπόλαυσι σας θά διαρκέσει πολύ άκόμα. Π. Π. Τό ποιήμα σας... φορικαλέον! Μά στίχοι είν' αυτοί; Τήν παρακολούθα στην όδών 'Ερ-

μου) κι' άξφαφα χάριν του λυρωαμού τής λέγω: «'Αχ! μ' εκαταβόρχει (σες... κ.τ.λ. κ.τ.λ. Για τó Θεό, πάμπε να γράφετε στίχους!...

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΔΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21—419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Καλαΐτρι.

Υπεύθυνος συντάξης: ΧΑΡΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, οδός Λέκα 7.

Προστάθμενος Τυπογράφος: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, οδός Ίπποναύτου 4.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

'Εσωτερικό δι' εν έτος Αρχ. 200 ΙΙΙ 'Εξωτερικό Δολλάρια 6 'Ελλάδος > 100 ΙΙΙ 'Αμερικής > 30. Αϊ έπιστολαί και τά χρηματικά εντάγματα δέν ν' άποσβώνονται προς τόν Ίδιοκτήτην του «Μπουκέτου» κ' ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7. Τμή έκάστου φύλλου Αρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

'Εν 'Αμερική Mr D. Stroumou 602 w. 187 th Str (Apt.41) New York city, εν Αγγλία—Σουδάν ο κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 19 Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, και εν Βελγική Κογκώ ο κ. Γεώργ. 'Αντωνιάδης B. P. 446 Elisabethville Cong—Belge. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ EN ΑΜΕΡΙΚΗ διά την κατά φύλλον πώλησιν του «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: ATHENS NEWS AGENCY, 808-810 WEST 58TH STREET, NEW YORK, CITY, όπου δέν ν' άποσβώνονται τά εντάγματα.